EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 11.11.2019
COM(2019) 547 final

2019/0239 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 169 artiklasta poikkeavien toimenpiteiden soveltamista tehdyn päätöksen 2007/884/EY muuttamisesta

PERUSTELUT

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY[1] (”alv-direktiivi”) 395 artiklan 1 kohdan mukaan neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan soveltaa kyseisestä direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten verovilppien taikka veron kiertämisen estämiseksi.

Yhdistynyt kuningaskunta haki kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 2. huhtikuuta 2019, lupaa jatkaa sellaisen toimenpiteen soveltamista, jolla poiketaan tuotantopanoksiin sisältyvän arvonlisäveron vähennysoikeutta koskevista yleisistä periaatteista, kun kyse on sellaisista autoista, jotka on vuokrattu tai leasingvuokrattu, kun auto ei ole yksinomaan yrityskäytössä. Yhdistynyt kuningaskunta on jatkamista koskevan hakemuksen yhteydessä toimittanut kertomuksen, joka sisältää arvioinnin prosenttimääräisestä rajoituksesta, jota sovelletaan sellaisten autojen vuokrauksesta tai leasingvuokrauksesta kannettavan arvonlisäveron vähennysoikeuteen, jotka eivät ole yksinomaan yrityskäytössä.

Komissio antoi alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan hakemuksen tiedoksi muille jäsenvaltioille 29. huhtikuuta 2019 päivätyillä kirjeillä. Komissio ilmoitti Yhdistyneelle kuningaskunnalle 2. toukokuuta 2019 päivätyllä kirjeellä, että sillä oli kaikki hakemuksen arviointia varten tarvittavat tiedot.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Alv-direktiivin 168 ja 169 artiklassa säädetään, että verovelvollisella on oikeus vähentää arvonlisävero, joka kannetaan verovelvollisen verollisia liiketoimia varten tehdyistä hankinnoista. Alv-direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään kuitenkin, että yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen yksityiseen käyttöön katsotaan vastikkeelliseksi palveluksi, jos näistä tavaroista kannettava arvonlisävero voidaan vähentää kokonaan tai osittain. Järjestelmällä varmistetaan siten, että lopullinen kulutus verotetaan silloin, kun vastaava tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero alun perin vähennettiin.

Moottoriajoneuvojen yritys- ja yksityiskäytön välisen eron tunnistaminen ja kirjaaminen tuottaa toisinaan vaikeuksia ja lisätyötä verovelvollisille. Verohallinnolla puolestaan voi olla vaikeuksia tarkastaa, että kyseiset käyttötarkoitukset pidetään tosiasiallisesti erossa toisistaan. Tämä pätee siinäkin tapauksessa, että Yhdistynyt kuningaskunta käyttäisi hyväkseen alv-direktiivin 168 a artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta rajoittaa työsuhdeautoihin liittyvien kustannusten vähennysoikeus osuuteen, jossa auto on verovelvollisen tosiasiallisessa yrityskäytössä. Lisäksi yhdistetyssä käytössä olevien ajoneuvojen lukumäärän vuoksi veropetokset voivat yleistyä huomattavasti.

Arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamiseksi ja veropetosten estämiseksi Yhdistyneelle kuningaskunnalle on annettu lupa vuodesta 1995[2] lähtien, ja viimeksi vuonna 2016[3], rajoittaa

---

1 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 Neuvoston päätös 95/252/EY, tehty 29 päivänä kesäkuuta 1995, luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle jatkaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 6 ja 17 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista (EYVL L 159, 11.7.1995, s. 19).

3 Neuvoston päätöksen 2007/884/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 2007, luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 169 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista (EUVL L 346, 29.12.2007, s. 21), soveltamista jatkettiin neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2011/37/EU, annettu 18 päivänä tammikuuta 2011 (EUVL L 19, 22.1.2011, s. 11), 31 päivään

50 prosenttiin vuokraajan tai leasingvuokraajan oikeus vähentää auton vuokrauskustannuksiin sisältyvä arvonlisävero, kun auto ei ole yksinomaan yrityskäytössä. Lupa soveltaa toimenpidettä jatkuu 31. joulukuuta 2019 saakka. Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi Yhdistyneelle kuningaskunnalle on lisäksi annettu lupa olla rinnastamatta verovelvollisen yrityskäyttöä varten vuokraaman tai leasingvuokraaman auton yksityiskäyttöä vastikkeellisesti suoritettuihin palveluihin.

Poikkeusta sovellettaessa vuokraajan tai leasingvuokraajan ei tarvitse pitää tarkkaa kirjaa kunkin auton yksityiskäytön kilometrimääristä, eikä auton yksityiskäytöstä tarvitse tilittää alv:a. Alv-direktiivin 168 a artiklan 2 kohdassa säädetty mahdollisuus ei oikeuta kiinteämääräiseen osittaiseen alv-vähennykseen. Mahdollisuutta voitaisiin soveltaa ainoastaan arvonlisäveroon, joka sisältyy verovelvollisen liikeomaisuuteen kuuluviin autoihin. Näin ollen poikkeus on asianmukainen toimenpide yksinkertaistamispyynnön täyttämiseksi.

Neuvoston päätöksen 2007/884/EY[4] 3 artiklan toisen kohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna, Yhdistynyt kuningaskunta on toimittanut päätöksen soveltamista koskevan kertomuksen, joka sisältää arvioinnin prosenttimääräisestä rajoituksesta, jota sovelletaan sellaisten autojen vuokrauksesta tai leasingvuokrauksesta kannettavan arvonlisäveron vähennysoikeuteen, jotka eivät ole yksinomaan yrityskäytössä.

Poikkeukset myönnetään tavallisesti rajoitetuksi ajaksi, jotta voidaan arvioida, onko erityistoimenpide asianmukainen ja toimiva. Yhdistyneen kuningaskunnan esittämästä kertomuksesta ilmenee, että periaate, jonka mukaan 50 prosenttia auton käytöstä katsotaan yrityskäytöksi ja 50 prosenttia yksityiskäytöksi (tai direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi muuksi kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin kuuluvaksi käytöksi), pätee yhä siihen, miten verovelvolliset yleensä käyttävät vuokrattuja ja leasingvuokrattuja autoja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Sen vuoksi on asianmukaista pidentää poikkeavan toimenpiteen voimassaoloa.

Yhdistynyt kuningaskunta on hakenut lupaa jatkaa poikkeuksen soveltamista erosopimuksessa määrätyn täytäntöönpanokauden loppuun asti. Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 29. maaliskuuta 2017 aikomuksestaan erota unionista Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50 artiklan nojalla. SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaan perussopimuksia lakataan soveltamasta eroavaan jäsenvaltioon sinä päivänä, jona erosopimus tulee voimaan tai, jollei sopimusta ole, kahden vuoden kuluttua ilmoituksesta, jollei Eurooppa-neuvosto yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa päätä yksimielisesti pidentää tätä määräaikaa. Määräaikaa on pidennetty kolme kertaa, viimeksi Eurooppa-neuvoston päätöksellä (EU) 2019/1810[5], jolla sitä pidennettiin 31. tammikuuta 2020 saakka.

Neuvosto antoi 11. tammikuuta 2019 päätöksellä (EU) 2019/274[6] luvan allekirjoittaa neuvottelijoiden tasolla 14. marraskuuta 2018 sovittu erosopimus. Unioni vahvisti olevansa

---

joulukuuta 2013 saakka, neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2013/681/EU, annettu 15 päivänä marraskuuta 2013 (EUVL L 316, 27.11.2013, s. 41), 31 päivään joulukuuta 2016 saakka ja neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2016/2265, annettu 6 päivänä joulukuuta 2016 (EUVL L 342, 16.12.2016, s. 28) 31 päivään joulukuuta 2019 saakka.

4 Neuvoston päätös 2007/884/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 2007, luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 169 artiklasta poikkeavien toimenpiteiden soveltamista (EUVL L 346, 29.12.2007, s. 21).

5 Eurooppa-neuvoston päätös (EU) 2019/1810, tehty yhteisymmärryksessä Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa, annettu 29 päivänä lokakuuta 2019, SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaisen määräajan pidentämisestä (EUVL L 278I, 30.10.2019, s. 1).

6 Neuvoston päätös (EU) 2019/274, annettu 11 päivänä tammikuuta 2019, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamista Euroopan unionista ja Euroopan

valmis allekirjoittamaan ja saattamaan sopimuksen tekemisen päätökseen nopeasti siinä tapauksessa, että Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentti hyväksyy erosopimuksen. Erosopimuksen[7] neljännessä osassa määrätään siirtymäkaudesta, joka alkaa sopimuksen voimaantulopäivänä ja jonka aikana unionin lainsäädäntöä sovelletaan edelleen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa sopimuksen mukaisesti.

Tätä päätöstä sovelletaan joka tapauksessa vain niin kauan kun unionin lainsäädäntöä sovelletaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Kun otetaan huomioon erosopimuksen voimaantulopäivään liittyvä epävarmuus, katsotaan näin ollen parhaaksi sisällyttää päätökseen raukeamislauseke, jonka mukaisesti poikkeuksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2022. Yhdistynyttä kuningaskuntaa pyydetään esittämään uusi kertomus viimeistään 1. huhtikuuta 2022, mikäli se aikoo hakea poikkeuksen voimassaolon jatkamista 31. joulukuuta 2022 pidemmälle.

Jos Yhdistynyt kuningaskunta eroaa Euroopan unionista ilman sopimusta tai jos on kyse erosopimuksen ratifioinnista, poikkeusta olisi kuitenkin lakattava soveltamasta seuraavista ajankohdista aikaisimpana: joko 31. joulukuuta 2022 tai päivä, jona unionista erotaan ilman sopimusta, tai erosopimuksessa määrätyn siirtymäkauden päättymispäivä, kun on kyse erosopimuksen ratifioinnista.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Muille jäsenvaltioille on myönnetty vastaavia vähennysoikeutta koskevia poikkeuksia.

Alv-direktiivin 176 artiklassa säädetään, että neuvosto määrittää, mistä kustannuksista ei voida vähentää arvonlisäveroa. Ennen kuin neuvosto on päättänyt asiasta, jäsenvaltiot saavat mainitun artiklan nojalla jatkaa 1. tammikuuta 1979 voimassa olleiden poikkeusten soveltamista. Sen vuoksi voimaan on jäänyt useita säännöksiä, joilla rajoitetaan henkilöautoihin liittyvää alv:n vähennysoikeutta.

Sen estämättä, mitä vähennysoikeusrajoituksen piiriin kuuluvien menojen luokkia koskevien sääntöjen vahvistamisesta tehdyissä aiemmissa aloitteissa[8] esitetään, tällainen poikkeus on asianmukainen siihen asti, kun nämä säännöt on yhdenmukaistettu EU:n tasolla.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Alv-direktiivin 395 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Kun otetaan huomioon ehdotuksen perustana oleva alv-direktiivin säännös, toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

---

atomienergiayhteisöstä koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön puolesta (EUVL L 47 I, 19.2.2019, s. 1).

7 Sopimus Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä (EUVL C 144 I, 25.4.2019, s. 1).

8 KOM(2004) 728 lopullinen – ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta arvonlisäverovelvoitteiden yksinkertaistamiseksi (EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10), joka peruttiin 21. toukokuuta 2014 (EUVL C 153, 21. 5. 2014, s. 3).

- **Suhteellisuusperiaate**

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta hakemuksesta annettavaa lupaa, eikä siihen liity mitään velvollisuutta.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajallinen, erityistoimenpide on oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden eli siihen nähden, että tarkoituksena on estää tietyntyyppistä verovilppiä ja veron kiertämistä sekä yksinkertaistaa alv:n kantamista tietyllä alalla.

- **Toimintatavan valinta**

Alv-direktiivin 395 artiklan mukaan yhteisistä arvonlisäverosäännöistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan komission ehdotuksesta tekemällään yksimielisellä päätöksellä. Neuvoston päätös on parhaiten soveltuva toimintatapa myös sen vuoksi, että se voidaan osoittaa yksittäisille jäsenvaltioille.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Sidosryhmien kuulemista ei järjestetty. Tämä ehdotus perustuu Yhdistyneen kuningaskunnan esittämään hakemukseen ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

- **Vaikutustenarviointi**

Päätöksellä pyritään jatkamaan sellaisen yksinkertaistavan toimenpiteen voimassaoloa, jonka tarkoituksena on ehkäistä arvonlisäveroon liittyvää vilppiä ja yksinkertaistaa veronkantomenettelyä. Kyseinen 50 prosentin tuotantopanosrajoitus on vertailuarvo yksityisautoiluun käytettyjen ajoneuvojen maksettavaksi tulevan veron tosiasialliseen määrään. Poikkeuksen myötä vuokraajien tai leasingvuokraajien ei tarvitse pitää kirjaa liikeyrityksen auton yksityiskäytön kilometrimääristä eikä tehdä selvitystä verotusta varten jokaisen auton tosiasiallisen yksityiskäytön määrästä.

Lisäksi vaikutukset ovat rajallisia, koska poikkeuksen soveltamisala on suppea ja sen voimassaoloaikaa on rajoitettu.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole kielteisiä vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotus sisältää raukeamislausekkeen; sen voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä 31. joulukuuta 2022. Jos Yhdistynyt kuningaskunta eroaa Euroopan unionista ennen kyseistä päivää ilman sopimusta, tämän päätöksen soveltaminen lakkaa automaattisesti eropäivänä, koska SEU-sopimuksen 50 artiklaa sovelletaan. Jos erosopimus tulee voimaan, tämän päätöksen soveltaminen lakkaa sinä päivänä, jona kyseisessä sopimuksessa määrätty siirtymäkausi päättyy, jos täksi päivämääräksi asetettu päivämäärä on ennen 31. päivää joulukuuta 2022.

Jos Yhdistynyt kuningaskunta haluaa jatkaa poikkeavan toimenpiteen soveltamista vuoden 2022 jälkeen, komissiolle olisi toimitettava uusi arviointikertomus yhdessä voimassaolon jatkamista koskevan hakemuksen kanssa viimeistään 1. huhtikuuta 2022.

2019/0239 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 169 artiklasta poikkeavien toimenpiteiden soveltamista tehdyn päätöksen 2007/884/EY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[1] ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2006/112/EY 168 ja 169 artiklassa vahvistetaan verovelvollisten oikeus vähentää arvonlisävero, joka kannetaan verovelvollisen verollisia liiketoimiaan tai tiettyjä muita tarkoituksia varten vastaanottamien tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista. Mainitun direktiivin 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa käsitellään vastikkeellisina palveluina yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottamista verovelvollisen omaan tai henkilöstönsä yksityiseen käyttöön taikka yleisesti ottaen muuhun kuin yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin kuuluvaan käyttöön.

(2) Neuvoston päätöksellä 2007/884/EY[2] Yhdistyneelle kuningaskunnalle annetaan lupa rajoittaa vuokraajan tai leasingvuokraajan autonvuokrauskustannuksia koskevan arvonlisäveron verovähennysoikeus 50 prosenttiin silloin, kun kyseinen auto ei ole yksinomaan yrityskäytössä, direktiivin 2006/112/EY 168 tai 169 artiklan mukaisesti. Yhdistyneelle kuningaskunnalle annetaan lisäksi lupa olla sisällyttämättä vastiketta vastaan suoritettuihin palveluihin sellaisen auton yksityiskäyttöä, jonka verovelvollinen on vuokrannut tai leasingvuokrannut yrityskäyttöönsä. Kyseisten yksinkertaistavien toimenpiteiden ansiosta vuokraajan tai leasingvuokraajan ei tarvitse pitää kirjaa tällaisen auton yksityiskäytön kilometrimääristä eikä tehdä selvitystä arvonlisäverotusta varten kyseisen auton tosiasiallisen yksityiskäytön kilometrimääristä. Päätöksen 2007/884/EY voimassaolon on määrä päättyä 31 päivänä joulukuuta 2019.

(3) Yhdistynyt kuningaskunta haki kirjeessään, jonka komissio kirjasi saapuneeksi 2 päivänä huhtikuuta 2019, lupaa jatkaa päätöksellä 2007/884/EY hyväksyttyjen poikkeavien toimenpiteiden, jäljempänä ’poikkeavat toimenpiteet’, soveltamista.

[1] EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

[2] Neuvoston päätös 2007/884/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 2007, luvan antamisesta Yhdistyneelle kuningaskunnalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 26 artiklan 1 kohdan a alakohdasta sekä 168 ja 169 artiklasta poikkeavien toimenpiteiden soveltamista (EUVL L 346, 29.12.2007, s. 21).

(4) Komissio antoi direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Yhdistyneen kuningaskunnan esittämän hakemuksen tiedoksi muille jäsenvaltioille 29 päivänä huhtikuuta 2019 päivätyllä kirjeellä. Komissio ilmoitti Yhdistyneelle kuningaskunnalle 2 päivänä toukokuuta 2019 päivätyllä kirjeellä, että sillä oli kaikki hakemuksen arviointia varten tarvittavat tiedot.

(5) Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti 29 päivänä maaliskuuta 2017 aikomuksestaan erota unionista Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU', 50 artiklan nojalla. SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaan perussopimuksia lakataan soveltamasta eroavaan jäsenvaltioon sinä päivänä, jona erosopimus tulee voimaan tai, jollei sopimusta ole, kahden vuoden kuluttua ilmoituksesta, jollei Eurooppa-neuvosto yhteisymmärryksessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa päätä yksimielisesti pidentää tätä määräaikaa. Määräaikaa on pidennetty kolme kertaa, viimeksi Eurooppa-neuvoston päätöksellä (EU) 2019/1810[3], jolla sitä pidennettiin 31 päivään tammikuuta 2020 saakka.

(6) Neuvosto antoi 11 päivänä tammikuuta 2019 päätöksellä (EU) 2019/274[4] luvan allekirjoittaa neuvottelijoiden tasolla 14 päivänä marraskuuta 2018 sovittu erosopimus. Unioni vahvisti olevansa valmis allekirjoittamaan ja saattamaan sopimuksen tekemisen päätökseen nopeasti siinä tapauksessa, että Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentti hyväksyy erosopimuksen. Erosopimuksen[5] neljännessä osassa määrätään siirtymäkaudesta, joka alkaa sopimuksen voimaantulopäivänä ja jonka aikana unionin lainsäädäntöä sovelletaan edelleen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa sopimuksen mukaisesti.

(7) Tätä päätöstä sovelletaan joka tapauksessa vain niin kauan kun unionin lainsäädäntöä sovelletaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

(8) Yhdistynyt kuningaskunta toimitti komissiolle hakemuksen yhteydessä täytäntöönpanopäätöksen 2007/884/EU 3 artiklan toisen kohdan mukaisesti kertomuksen, joka sisältää uudelleenarvioinnin siitä prosenttimääräisestä rajoituksesta, jota arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovelletaan. Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamat tiedot osoittavat, että 50 prosentin suuruinen rajoitus vastaa edelleen hyvin todellisia olosuhteita poikkeavien toimenpiteiden kohteena olevien ajoneuvojen yritys- ja muun kuin yrityskäytön suhteen osalta. Poikkeavia toimenpiteitä olisi kuitenkin jatkettava vain niin kauan, että niiden tehokkuuden ja prosenttiosuuden asianmukaisuuden arviointi saadaan suoritettua. Yhdistyneelle kuningaskunnalle olisi sen vuoksi annettava lupa jatkaa poikkeavien toimenpiteiden soveltamista rajoitetun ajan 31 päivään joulukuuta 2022 saakka.

(9) Olisi vahvistettava määräaika poikkeavien toimenpiteiden voimassaolon jatkamista vuoden 2022 jälkeen koskevan hakemuksen esittämiselle. Yhdistyneen kuningaskunnan olisi myös edellytettävä toimittavan jatkamista koskevan hakemuksen yhteydessä kertomuksen, joka sisältää uudelleenarvioinnin siitä prosenttimääräisestä rajoituksesta, jota arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovelletaan.

---

[3] Eurooppa-neuvoston päätös (EU) 2019/1810, tehty yhteisymmärryksessä Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa, annettu 29 päivänä lokakuuta 2019, SEU 50 artiklan 3 kohdan mukaisen määräajan pidentämisestä (EUVL L 278I, 30.10.2019, s. 1).

[4] Neuvoston päätös (EU) 2019/274, annettu 11 päivänä tammikuuta 2019, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamista Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön puolesta (EUVL L 47 I, 19.2.2019, s. 1).

[5] Sopimus Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä (EUVL C 144 I, 25.4.2019, s. 1).

(10) Poikkeava toimenpide ei vaikuta kielteisesti alv:sta saataviin unionin omiin varoihin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2007/884/EY 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2022.

Mahdollinen tällä päätöksellä luvan saaneiden poikkeavien toimenpiteiden voimassaolon jatkamista koskeva hakemus on toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2022. Hakemukseen on liitettävä kertomus, joka sisältää arvioinnin prosenttimääräisestä rajoituksesta, jota sovelletaan sellaisten autojen vuokrauksesta tai leasingvuokrauksesta kannettavan arvonlisäveron vähennysoikeuteen, jotka eivät ole yksinomaan yrityskäytössä.”

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja